

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-347/23
16.06.2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Радомана Спариха, председника већа, Злате Несторовић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и бранилаца окривљеног, адвоката Јована Гуцулића и Гордане Јездић, обоје из Крагујевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крагујевцу К.бр. 4/23 од 11.04.2023. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и окривљеног, а у присуству бранилаца окривљеног, дана 16.06.2023. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Јована Гуцулића и Гордане Јездић, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр. 4/23 од 11.04.2023. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К.бр. 4/23 од 11.04.2023. године, која је објављена 13.04.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, уз упозорење да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те уколико окривљени самовољно напусти просторије једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је сходно одредби члана 63. КЗ, у изречену казну затвора урачунато време проведено на задржавању од 12.02.2020. године, од 23,40 сати до 13.02.2020. године, до

15,00 сати. Истом пресудом окривљеном АА је на основу члана 87. КЗ и члана 348. став 6. КЗ, изречена мера безбедности одузимање предмета и то, пиштоља марке „ЕКОЛ“ модел Aras compact, калибра 9мм, Р.А. Knall, фабрички број ЕАС-....., са припадајућим оквиром. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима на чије плаћање је окривљени обавезан суд одлучити посебним решењем, на основу члана 262. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП).

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Крагујевцу, због одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу јавног тужиоца, преиначи пресуду Вишег суда у Крагујевцу К.бр. 4/23 од 11.04.2023. године и окривљеног АА осуди на казну затвора у дужем трајању или ефективну казну затвора,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Гуцулић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени суд усвоји као основу жалбу браниоца окривљеног, ожалбену пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој, и

- бранилац окривљеног АА, адвокат Гордана Јездић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени суд усвоји као основу жалбу браниоца окривљеног, ожалбену пресуду преиначи у смислу навода из жалбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да са окривљеним буде обавештена о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој.

Одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, поднела је бранилац окривљеног, адвокат Гордана Јездић, са предлогом да се жалба јавног тужиоца одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је у поднеску Ктж-379/23 од 05.06.2023. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основу жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и преиначи пресуду Вишег суда у Крагујевцу К.бр. 4/23 од 11.04.2023. године, тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем трајању која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора, а жалбе бранилаца окривљеног, адвоката Јована Гуцулића и Гордане Јездић одбију као неосноване.

Апелациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 447. став 1 и 2. ЗКП, у присуству бранилаца окривљеног, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и окривљеног, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу члана 451. став 1. ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалби, одговора на жалбу, као и писменог изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у наведеном поднеску и објашњења изнетих на седници већа, нашао:

Жалбе су неосноване.

У жалбама бранилаца окривљеног АА се указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП,

јер је пресуду засновао на доказима, на којима се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати.

Наиме, у жалбама бранилаца се истиче да је првостепени суд ценио као доказ службену белешку Полицијске управе у Крагујевцу број 71528/20, налазећи да се ради о полицијском извештају, на који начин је извео доказ који је прибављен супротно законским одредбама о прикупљању и извођењу доказа. Затим се наводи да у потврди о привремено одузетим предметима није наведен серијски број пиштоља, па је она састављена супротно члану 92. Закона о полицији, који прописује да потврда мора да садржи податке на основу којих је привремено одузети предмет могуће разликовати од других предмета, па се на основу овакве потврде не може закључити да је пиштољ који је предмет поступка одузет од окривљеног АА. Даље се истиче да је суд недостатке потврде о привремено одузетим предметима незаконито покушао да конвалидира користећи полицијску документацију, службену белешку и криминалистичко-техничку документацију. Такође се побија законитост криминалистичко-техничке документације јер уз исту није достављен записник полиције о претресању возила, јер је полиција критичном приликом отварала посебне делове возила (гепек и касету) па се те радње не могу подвести под преглед аутомобила.

Изнете наводе жалби бранилаца окривљеног Апелациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је: „ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка,“, док је ставом 2. прописано „у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана полиција може: да тражи потребна обавештења од грађана; да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага; да за неопходно потребно време, а најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору; да предузме потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета; да распише потрагу за лицем и предметима за којима се трага; да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да је по потреби одузме; да предузме друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставиће се записник или службена белешка.“

Из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица МУП-а РС ПУ Крагујевац, Одељење полиције, у складу са својим овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, јер су постојали основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, на лицу места, у Крагујевцу, улица Јужна обилазница бб, предузели потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела и да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, те су прегледом путничког возила окривљеног марке „Ауди А4“ рег. ознаке КГ....., као једног од прописаних овлашћења, пронашли пиштољ марке „ЕКОЛ“ модел Ага контраст, калибра 9мм, Р.А. Knall, фабрички број ЕАС..... О пронађеним и привремено одузетим предметима сачињена је потврда ПУ Крагујевцу Ку број ЕДД-71528/20 од 12.02.2020. године, коју је сачинило овлашћено службено лице – ББ, коју потврду је без оспоравања садржине и без изношења примедби потписао и примио

сам окривљени АА. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања наведене радње, као и о предметима који су пронађени и одузети, састављена је службена белешка ПУ Крагујевцу, Одељење полиције ЕДД-71528/20 од 12.02.2020. године и криминалистичко-техничка документација Одељења криминалистичке полиције, Одсека за оперативну форензику КТУ-201-273/2020 од 12.02.2020. године. У смислу члана 286. став 4. ЗКП о предузетим мерама и радњама полиције од 12.02.2020. године обавештен је Основни јавни тужилац у Крагујевцу ВВ, која се изјаснио о предузетим радњама полиције и да се пиштољ одузет од окривљеног пошаље на балистичко вештачење.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд налази да су докази: потврда о привремено одузетим предметима од грађанина АА Ку број ЕДД-71528/20 од 12.02.2020. године и криминалистичко-техничка документација Одељења криминалистичке полиције, Одсека за оперативну форензику КТУ-201-273/2020 од 12.02.2020. године, прибављени у законито спроведеном поступку у складу са одредбама члана 286. став 1. до 4. ЗКП, и то прегледом путничког возила окривљеног, као једног од прописаних овлашћења полиције, тако да првостепена пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а супротни наводи у жалбама бранилаца окривљеног су оцењени као неосновани.

Оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања у жалбама браниоца окривљеног АА се тврди да окривљени није учинио кривично дело, а да је то погрешно утврђено прихватањем незаконитих доказа на којима се пресуда по одредбама ЗКП не може заснивати и уопште погрешном оценом изведених доказа.

У жалбама се истиче да је првостепени суд погрешно утврдио чињеницу да се у конкретном случају ради о конвертибилном оружју. С тим у вези оспорава се налазу и мишљење вештака балистичара и истиче да исти не поседује стручно знање и опрему да анализира да ли се одређени материјал може обрадити и како, већ да је то посао за вештака металурга и хемичара. Браниоци се у жалбама позивају на хемијско, металуршко и балистичко комисијско вештачење урађено на захтев Националне асоцијације за оружје Србије, по коме се конкретни модел пиштоља не може сврстати у конвертибилно оружје.

По налажењу Апелационог суда првостепени суд је правилно ценио налаз и мишљење вештака балистичара Милоша Копечног, дипл.маш.инг, који је на основу извршеног прегледа и испитивања пиштоља, у писаном налазу и мишљењу од 29.05.2020. године и објашњењима датим на главном претресу, закључио да предметни пиштољ подсећа на модерне пиштоље марке „Smith&Wesson“, да су цев и навлака предметног пиштоља направљени од метала који се може обрађивати, те је на основу тога сврстан у конвертибилно оружје. Наиме, према вештаку балистичару материјал од кога су израђени основни делови предметног пиштоља је тзв. „Замак“, односно меких легура цинка, алуминијума, магнезијума и др., али да је пиштољ могуће преправити - конвертовати у ватрено оружје тако да испали метак који садржи пројектил, односно зрно, па наведени пиштољ представља конвертибилно оружје, дакле да се сходно Закону о оружју и муницији сврстава у категорију „Б“, чије набављање, држање и ношење је дозвољено грађанима уз поседовање одобрења надлежног органа. Надаље, према вештаку балистичару, исправност предметног пиштоља утврђена је опаљивањем више стартних метака калибра 9мм, Р.А. Knall у балистичкој лабораторији, којом приликом није дошло до проблема у функционисању достављеног оружја, чиме је установљена његова функционална исправност.

Апелациони суд такође налази да се неосновно у жалбама бранилаца окривљеног истиче да је налаз и мишљење вештака балистичара Милоша Копечног

незаконит доказ, с обзиром да се ради о налазу и мишљењу вештака из Националног центра за криминалистичку форензику, који је део МУП-а Републике Србије. Наиме, по налажењу овог суда Национални центар за криминалистичку форензику, Управе криминалистичке полиције је као акредитована организациона јединица МУП-а Републике Србије, овлашћен да у оквиру свог делокруга рада врши форензичка вештачења и обезбеђује материјалне доказе за потребе кривично-процесног система Републике Србије, по захтевима и наредбама тужилаштва, судова и других државних органа. При томе је чланом 114. став 4. ЗКП, предвиђено да ако за одређену врсту вештачења постоји стручна установа или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења, нарочито ако су сложенија, по правилу, ће се поверити таквој установи или органу, који ће потом одредити једног или више стручњака за давање налаза и мишљења. Осим тога, чланом 6. став 4. ЗКП, прописано је да су јавни тужилац и полиција дужни да непристрасно разјасне сумњу о кривичном делу за које спроводе службене радње, и да са једнаком пажњом испитују чињенице које терете окривљеног и чињенице које му иду у корист.

Код наведеног стања ствари, по налажењу Апелационог суда, сама чињеница да је вештачење обављено од стране вештака Националног центра за криминалистичку форензику, који је саставни део полиције, не указује на то да је предметно вештачење незаконит доказ, нити пак чињеница да је НЦКФ део полиције, може бити разлог да исти не врши вештачења и да се због тога сумња у објективност датог налаза и мишљења, при чему у конкретном случају у жалбама бранилаца нису наведене околности које би довеле у сумњу законитост овако прибављеног доказа.

Код напред наведеног стања ствари, првостепени суд је правилно прихватио налаз и мишљење вештака балистичара Милоша Копечног и оправдано одбио предлог бранилаца окривљеног АА, који се понавља у жалбама, да се изврши ново балистичко вештачење ради утврђивања да ли се предметни пиштољ може окарактерисати као конвертибилно оружје. Наиме, по оцени Апелационог суда налаз и мишљење вештака балистичара Милоша Копечног првостепени суд је правилно ценио и прихватио, јер се и по налажењу Апелационог суда у стручност и објективност наведеног вештака не може сумњати, с обзиром да наведено вештачење није оставило дилеме нити нејасноће у погледу наведене чињенице, тако да се новим вештачењем ништа ново ни битно другачије не би утврдило. При томе је првостепени суд у вези са одбијањем овог, као и других доказних предлога на страни 8 образложења побијане пресуде дао потпуне и за овај суд прихватљиве разлоге.

Даље према наводима жалби бранилаца код окривљеног АА није постојала свест да се ради о недозвољеном понашању, јер није био свестан да се ради о конвертибилном оружју за чије је држање и ношење потребна дозвола надлежног органа, па је у односу на предметно кривично дело поступао у неотклоњивој стварној заблуди у којој се нашао из нехата, те како се ово дело може извршити само са директним умишљајем, који по ставу жалби није доказан, то га је суд требао да ослободи од оптужбе.

Међутим, по налажењу Апелационог суда предњи жалбени наводи су неосновани, јер је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени носио оружје без дозволе државног органа, а да сам изглед предметног пиштоља, за који је несумњиво утврђено да изгледом подсећа на ватрено оружје, за чије држање и ношење је неопходно прибавити исправу надлежног органа, што је познато сваком просечном човеку, па тако и окривљеном, те се и по налажењу овог суда никако не може радити о постојању стварне заблуде код окривљеног.

Апелациони суд је ценио и остале наводе из жалби бранилаца окривљеног који се односе на повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја за пресуђење у овој кривичноправној ствари.

Апелациони суд такође налази да се првостепена пресуда неосновано побија жалбама бранилаца окривљеног због повреде кривичног закона. Наиме, изведеним доказима је несумњиво утврђено да је окривљени АА неовлашћено носио конвертибилно оружје, које је чланом 4. тачка 2. Закона о оружју и муницији сврстано у категорију „Б“ оружја, за коју је чланом 5. став 2. истог закона прописано да се може набављати, држати и носити на основу исправе надлежног органа, коју исправу окривљени у конкретном случају није имао.

С обзиром да су утврђене све чињенице важне и од утицаја на доношење правилне одлуке, како у погледу објективних тако и у погледу субјективних обележја предметног кривичног дела, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи окривљеног АА и правном квалификацијом да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, правилно применио кривични закон, у вези чега су у побијаној пресуди дати потпуни и јасни разлози које и Апелациони суд у свему прихвата.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалби Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и бранилаца окривљеног, Апелациони суд налази да су жалбе неосноване.

Наиме, приликом одмеравања казне окривљеном првостепени суд је ценио околности које су од значаја за одмеравање казне, па је у одсуству отежавајућих околности на страни окривљеног, ценио као олакшавајуће околности његове личне, породичне и имовинске прилике, односно чињенице да је нежењен, без деце, његов ранији живот, јер раније није осуђиван, да се коректно понашао пред судом и да се ради о релативно млађем лицу, које околности је правилно у смислу члана 56. тачка 3. и члана 57. став 1. тачка 4. КЗ, ценио као нарочито олакшавајуће и основом за ублажавање казне испод законом прописаног минимума за предметно кривично дело и осудио га на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му се урачунава време задржавања као у изреци првостепене пресуде, с тим што ће се казна затвора извршити тако што ће исту издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора.

По оцени Апелационог суда изречена казна затвора је сразмерна тежини учињеног кривичног дела и утврђеном степену кривице окривљеног и као таква нужна и довољна да у потпуности оствари сврху кажњавања из члана 42. КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописаних чланом 4. став 2. КЗ.

Сходно изнетом, неоснован је жалбени предлог Вишег јавног тужиоца за изрицање казне затвора окривљеном у дужем трајању, јер чињенице и околности наведене у жалби јавног тужиоца не оправдавају такав предлог. Исто тако није било основа и разлога да се уваже жалбе бранилаца, те да се окривљеном изрекне блажа казна.

Одлука о изреченој мери безбедности окривљеном, одузимање предмета, заснива се на правилној примени одредби чланова 87. и 348. став 6. КЗ, па се законитост и правилност изрицања исте жалбама браниоца и окривљеног не доводи у сумњу. О томе су у образложењу побијане пресуде дати правилни разлози које прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је на основу члана 457. ЗКП, одбио као неосноване жалбе одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар,
Весна Митревска,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**

**Председник већа – судија,
Радоман Спарић,с.р.**